

успиратъ размирниците. Когато разбралъ всичката опасностъ на положението си, още на разсъмване се отправилъ въ трирема къмъ Свещения дворецъ и презъ тайния проходъ, който съединявалъ двореца съ Света София, неочаквано се явилъ въ черквата. Полумъртавъ отъ страхъ, вселенскиятъ патриархъ Василий Каматиръ билъ доведенъ насила, за да короняса самозванецъ съ вѣнеца на Константиана Велики. Отначало той отказалъ.

— Андроникъ ще ми отрѣже главата...

— Тогава, ако не се согласишъ, ние пъкъ ще ти я отрѣжемъ, — казали ромейтъ. И Каматиръ коронясалъ дръзкия момъкъ.

Поразенъ отъ невѣроятната гледка, Андроникъ дигналъ съ треперяща отъ гнѣвъ рѣка лѣка си. Но станало чудо. Ангелъ скѣсалъ жицата на лѣка и стрелата не могла да литне къмъ Исака. За това го нарекли Исакъ Ангелъ. Смутенъ и изплашенъ, Андроникъ избѣгалъ съ една галера. Въ морето се дигнала незапомнена буря и изхвърлила бѣгълците на брѣга. Тогава, обезумѣли отъ страхъ, императорътъ и хората му се скрили въ една кръчма. Но жената на кръчмаря познала василевса по дългата бѣла брада и го издала. На следния день, новиятъ императоръ предалъ Андроника въ ръцетъ на ромейскитъ граждани.

— Правете съ него каквото намѣрите за добре, — имъ рекълъ.

Едни предложили да го изгорятъ, други да го сварятъ въ казанъ, трети да го разчекнатъ между два коня. Най-после единъ мѣдъръ човѣкъ казалъ:

— Господарю, послушай ме. Имамъ у дома си една крастава камила, която е най-противното животно на свѣта. Ще съблѣчемъ тиранина голъ, ще го вържемъ на гърба ѝ съ лице обърнато къмъ задната ѝ частъ, и така ще го разведемъ отъ единия край на града до другия. Всѣки, който е патилъ нѣщо отъ него, ще може да си отмѣсти.

Така и сторили. Отъ всички страни на града се стекли разярени граждани, които като го удряли съ мечове и саби викали — ти обеси баща ми! ти опозори сестра ми! ти изгори къщата ми! Първо му отрѣзали дѣсната рѣка, по-